BiQuarterly Journal of Optoelectronic Year 4, No. 2, Serial Number 11, Spring & Summer 2022 (P 27-36) DOI: https://doi.org/10.30473/jphys.2022.65756.1123

«مقاله پژوهشی» تصبه مکنتادیت (FeaO4) دا نسبت نالستمکیممتری و تأثیب آدن در دینادی دامان در حضمد میدان وفناطیس				
مرجانه جعفری فشارکی ^{*1} ، محدثه رضایی ²				
1. دانشیار، گروه فیزیک، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران				
2. کارشناسی ارشد، دانشکده نانوفیزیک، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، شاهین شهر، ایران				
تاريخ دريافت: 1400/12/10 تاريخ پذيرش: 1401/01/25				

Preparation of Magnetite (Fe3O4) with Non-Stoichiometric Ratio and its Effect on Raman Spectroscopy in the Presence of Magnetic Field

M. Jafari Fesharaki^{*1}, M. Rezaei²

1. Associate Professor, Department of Physics, Payame Noor University, Tehran, Iran 2. Ms.C., Department of Nano Physics, Malekashtar University of Technology, Shahinshahr, Iran

Received: 2022/03/01 Accepted: 2022/04/14

Abstract

Fe₃O₄ nanoparticles were fabricated by co-precipitation method with stoichiometric and non-stoichiometric ratios in air atmosphere and temperature of 78 °C. Structural analysis of the samples was performed by Xray diffraction pattern (XRD). The magnetic properties of the nanoparticles were investigated using an alternating force gradient magnetometer (AGFM) and Faraday scale. The XRD patterns indicated that the specimens were single phase and the cubic phase of the magnetic spinel was formed. The diffraction peaks of the XRD pattern are consistent with the reference card 0866-088-01 for the magnetite phase. For nonstoichiometric ratios, by increasing Fe²⁺/Fe³⁺, the Cure temperature decreases compare to the bulk sample (585 °C), due to the decrease in particle size. As the particle size decreases, the number of super-exchange interactions between the sites of the spinel crystal structure decreases. Therefore, by increasing the ratio of divalent iron cation to its trivalent cation, nanoparticles with saturated magnetism and similar coercive force and different Curie temperature can be produced and with less heat energy, the order of the spins is disturbed and the transition from the ferromagnetic phase to the paramagnetic phase occurs. The Raman spectra for the samples showed specific peaks related to the magnetite structure at 336 cm⁻¹ and 490 cm⁻¹ wave number. Comparison of the Raman spectroscopy of the samples after applying the magnetic field indicated an increase in the number and height of the peaks, which was due to the orientation of the nanoparticles in the direction of the magnetic field.

Keywords

Raman Spectroscopy, Magnetite, Magnetic Field, Non-Stoichiometry

چکیدہ

نانوذرات Fe3O4 به روش همرسوبی با نسبت استوکیومتری و نااستوکیومتری در اتمسفر هوا و دمای C ° 78 ساخته شد. بررسی ساختارى نمونه ها توسط الكوى پراش پرتو ايكس (XRD) انجام شد. خواص مغناطیسی نانو ذرات با استفاده از دستگاه مغناطش سنج شیب نيروى متناوب (AGFM) و ترازوى فارادى بررسى شد. الكوى XRD حاکی از تک فاز بودن نمونهها و تشکیل فاز مکعبی اسپینل مگنتایت بود. قلههای پراش الگوی XRD با کارت مرجع 0866-01-01 مربوط به فاز مگنتایت همخوانی داشت. دمای کوری برای نمونهٔ نااستوكيومترى با افزايش +Fe²⁺/Fe نسبت به نمونة حجيم (585°C) کاهش می یابد که ناشی از کاهش اندازهٔ نانو ذرات است. با کوچک شدن اندازهٔ ذرات، تعداد برهمکنشهای ابرتبادلی بین جایگاههای ساختار بلوری اسپینلی کاهش مییابد و با انرژی گرمایی کمتر نظم اسپینها برهمزده می شود و گذار فاز فری مغناطیس به پارامغناطیس رخ میدهد. بنابراین با افزایش نسبت کاتیون دو ظرفیتی آهن به کاتیون سه ظرفیتی آن میتوان نانو ذراتی با مغناطش اشباع و نیروی وادارندگی مشابه و دمای کوری متفاوت تولید کرد. بررسی بیناب رامان برای هر دو نمونهٔ استوکیومتری و نااستوکیومتری، قلههای مشخص مربوط به ساختار مگنتایت را در ⁻¹ 336 cm و 490 cm نشان داد. مقایسهٔ بیناب رامان نمونهها بعد از اعمال ميدان مغناطيسي دلالت بر افزايش تعداد قلهها و ارتفاع قلهها داشت که ناشی از جهت گیری نانو ذرات در راستای ميدان مغناطيسي بود.

واژههای کلیدی

بيناب رامان، مگنتايت، ميدان مغناطيسي، نااستوكيومتري

*Corresponding Author: m.jafari.fesharaki@pnu.ac.ir

مقدمه

با کاهش اندازهٔ ذرات در مقیاس نانو، نسبت سطح به حجم افزایش می یابد که موجب می شود خواص شیمیایی، الكتريكي و مغناطيسي نانو ذرات تغييرات قابل توجهي نسبت به همتای حجمی خود نشان دهند [1]. با کاهش اندازه ذرات، ویژگیهایی نظیر توزیع غیریکنواخت ذرات و كلوخهاي شدن نانو ذرات موجب خواص مغناطيسي پايين و عدم تبلور می شود که در نتیجهٔ آن کاربرد نانو ذرات را محدود می کند. بنابراین، برای افزایش بهره وری نانو ذرات مغناطيسي لازم است مواد نانو با تركيب يكنواخت، اندازه قابل کنترل، پراکندگی خوب و ساختار بلوری همگن تهیه شوند؛ به طوری که خواص فیزیکی و شیمیایی آنها سازگار بماند. این موضوع مطالعات زیادی را در مورد روشهای مختلف تهیهٔ نانو مواد می طلبد. در فرایند ساخت نانوذرات، هر چه فرایند ساخت ساده و تکرارپذیر باشد، آن فرایند به لحاظ كاربردى مناسبتر است. كاهش زمان واكنش، كاهش آلودگی در حین انجام واکنش، مقرون به صرفه بودن به لحاظ اقتصادی، انعطاف پذیری در شرایط متعارف، کنترل مناسب اندازهٔ ذرات و توزیع آنها و غیره از عوامل مهم در انتخاب روش مناسب توليد نانو ذرات است.

مگنتایت با فرمول عمومی Fe₃O₄ تا کنون به روشهای مختلفی نظیر هم رسوبی [2]، هیدروترمال [3]، ميكروامولسيون [4]، تجزية حرراتي [5] و سل-ژل [6] با نسبت استوكيومترى مشخص (بر اساس موازنه شيميايي) ساخته شده است. اکثر مقالات موجود به روشهای مختلف تهیه نانوذرات Fe3O4 پرداخته و گزارشهای موجود برای بررسى بيناب رامان با اعمال ميدان مغناطيسي بسيار محدود است. چنگفاکو در سال 2010 با استفاده از فرآیند رفلاکس و کلسیناسیون دو مرحلهای یک روش جدید برای تهیه نانو ذرات Fe₃O₄ با استفاده از مطالعه بیناب رامان گزارش کرد [7]. در سال 2018 هاتل و همكارانش، تهیه نانوكامیوزیت گرافن/ مگنتایت را از طریق روش هیدروترمال گزارش کردند که با طیفسنجی رامان ویژگیهای آن مشخص و مقايسه شد [8]. لي شي و همكاران در سال 2020 نانوکرههای توخالی Fe₃O4 با اندازه کنترل شده از طریق روش هیدروترمال به عنوان تابعی از زمان واکنش تهیه و با استفاده از طیفسنجی رامان آن را مشخصهیابی کردند [9]. تا کنون هیچ گزارشی مبنی بر ساخت نانوذرات Fe₃O4 با

نسبت نااستوکیومتری از کاتیونهای دو ظرفیتی و سه ظرفیتی آهن و بررسی بیناب رامان در حضور میدان مغناطیسی گزارش نشده است.

در دهههای گذشته انواع مختلفی از نانو ذرات اکسید آهن به طور معمول مگهمایت یا مگنتایت با توجه به کاربردهای بالقوهٔ آنها به فراوانی مورد بررسی قرار گرفتهاند. از کاربردهای نانو ذرات مگنتایت می توان به استفاده از آنها به عنوان حامل های دارو به منظور انتقال کنترل شدهٔ عوامل درمانی در پزشکی، جاذب فلزات سنگین و مواد آلوده کنندهٔ محيط زيست، به عنوان رنگدانه و كاتاليزور در فرآيند تصفيه ا پسابهای صنعتی، تهیه وسایل الکترونیکی و اپتوالکترونیکی، سرامیکها، ضبطکنندههای مغناطیسی، ذخیرهسازی اطلاعات، جوهرهای چاپ، تولید مایعات مغناطیسی و غیرہ [10-13] اشارہ کرد. مگنتایت با فرمول عمومی Fe₃O₄، دارای ساختار اسپینل مکعبی وارون با آنیونهای اکسیژن است که یونهای ${
m Fe}^{2+}$ و ${
m Fe}^{2+}$ در جایگاههای هشت وجهی و همان تعداد یون ${
m Fe^{3+}}$ در جایگاههای چهار وجهی قرار دارد. همرسوبی یک روش ساده برای تهیه اکسیدهای آهن از محلولهای [Fe²⁺/Fe³⁺] از طریق افزایش یک باز تحت اتمسفر بیاثر در دمای اتاق یا دماهای بالا است. اندازه، شکل و ترکیب نانو ذرات مغناطیسی تولید شده به میزان زیادی به نوع نمکهای مصرفی (کلراید، سولفات، نیترات و پرکلرات)، نسبت [Fe²⁺/Fe³⁺]، دمای واکنش، pH و قدرت یونی محیط بستگی دارد. در صورت ثابت بودن شرایط تهیه نمونه در این روش، کیفیت نانو ذرات تولید شده کاملاً تکرار پذیر خواهد بود. هدف ما در این کار پژوهشی در قدم اول تشکیل فازهای اکسید آهن با نسبتهای استوکیومتری و نااستوکیومتری از کاتیونهای دو ظرفیتی و سه ظرفیتی آهن در اتمسفر هوا و مقایسهٔ ویژگیهای مغناطیسی آنها است. قدم بعد بررسی و مقایسهٔ بیناب رامان نمونههای ساخته شده با نسبتهای استوکیومتری و نااستوکیومتری در حضور میدان مغناطیسی و در غیاب میدان مغناطیسی است. آنچه اهمیت طیفسنجی رامان را نسبت به دیگر روشهای مغناطیسی محیطی در این کار پژوهشی آشکار میکند، اندازه نمونهٔ اندازهگیری شده است. در حالی که اکثر اندازه گیری های مغناطیسی اطلاعات مربوط به ویژگی های نمونه حجيم را ارائه مىدهند، طيفسنجى رامان قادر به

شناسایی گسترهٔ وسیعی از اندازهٔ نمونهها است. همچنین اهمیت دیگر این مقاله افزایش قدرت پراکندگی رامان به وسيله سطح لايه نشانى شده توسط نانوذرات مغناطيسي Fe3O4 است. به طور دقیق تر از آنجا که سیگنال رامان ضعیف است، آنالیز نمونههایی با غلظت کم در ترکیبات پیچیده مشکل است. پیشرفتهای دستگاهی و کشف روشهای جدید، پراکندگی رامان را به یک روش مفید و قدرتمند به خصوص در مورد گونههای حلال در آب تبدیل کرده است. ناچیز بودن سطح مقطع پراکندگی رامان آب مى تواند يكى از دلايل اين اثر باشد [14]. به طور معمول از هر 10¹⁰ فوتون توليدي حاصل از برهم كنش نور با ماده يک فوتون موجب پراکندگی رامان می شود. بنابراین شدت سیگنال رامان بسیار ضعیف است و برای جبران آن از روشهای جدیدتری که بر پایهٔ پراکندگی رامان استوارند، استفاده می شود. پراکندگی رامان ارتقا یافته سطحی (SERS) از مهمترین این روشها است. امروزه SERS به دلیل اثرانگشتهای ارتعاشی و اطلاعات ساختاری غنی که فراهم می آورد در حوزههای گوناگون علمی، صنعتی، پزشکی، نظامی، جرمشناسی و غیره همچون أشکارسازی و ردیابی نمونهها در غلظتهای بسیار کم به صورت حسگرهای زیستی و صنعتی، تشخیص و نظارت پیشروی بیماریها و یا درمان سلولهای زنده و غیره کاربرد فراوان دارد. در این گزارش پی خواهیم برد که با توجه به پاسخ خوب بیناب رامان روی سطح پوشیده از نانوذرات مغناطیسی Fe3O4، از نظر تقویت قلههای پدیدار شده در شرایط حضور نانو ذرات Fe₃O4 و همچنین تقویت بهتر آن با حضور ميدان مغناطيسي، اين نانوذرات مغناطيسي جايگزين مناسبي برای نانو ذرات نقره و طلا به عنوان زیر لایه روی سطح SERS هستند و به عنوان عامل مؤثر و در دسترس برای شدت پراکندگی رامان روی سطح SERS در نظر گرفته می شوند و همان طور که مشخص است تهیهٔ این نانو ذرات آسان تر و قابلیت دسترسی آنها بیشتر است [15].

مواد و روشهای تجربی

برای ساخت مگنتایت از کلرید آهن سه ظرفیتی (FeCl₃.6H₂O)، کلرید آهن دو ظرفیتی (FeCl₂.4H₂O) و هیدروکسید سدیم (NaOH) با خلوص بیش از 99 درصد ساخت شرکت مرک استفاده شد. محلول

کلريد آهن سه ظرفيتي، کلريد آهن دو ظرفيتي و هیدروکسید سدیم به ترتیب با نسبتهای مولی 2، 1 و 0/64 تهيه شد. نمونهٔ S1 با نسبت استوكيومتري و نمونهٔ S2 با نسبت نااستوكيومتري فراهم شد (مطابق جدول 1). برای ساخت هر نمونه، حجم معینی از محلول NaOH (130 میلی لیتر) روی همزن مغناطیسی تحت عملیات حرارتدهی به دمای C° 78 رسانده و سیس در این دما ثابت نگه داشته شد. همچنین برای هر نمونه، حجم معینی از محلول کلریدهای آهن دو ظرفیتی و سه ظرفیتی مطابق نسبتهای مولی گزارش شده در جدول (1) انتخاب شد. محلول کلریدها در ظرف جداگانهای روی همزن مغناطیسی قرار گرفت و به دمای $^{\circ}$ 78 رسانده شد. محلول کلریدها به یک باره به محلول NaOH اضافه شد و pH آن در مقدار 12 ثابت نگه داشته شد. این محلول در دمای ثابت ℃ 78 به مدت یک ساعت همزده شد. آنگاه رسوب حاصل با استفاده از یک آهنربا جدا شد و چندین بار با آب مقطر يونزدايي شده شستشو داده شد تا pH آن به 7 رسيد [1]. رسوب حاصل درون گرم کن در دمای C^o 60 خشک شد، سپس در هاون ساییده شد و در نهایت پودر نرمی به دست آمد.

يافتهها

بررسی ویژگیهای ساختاری

به منظور شناسایی ترکیب فازی نمونههای ساخته شده، از دستگاه XRD با طول موج ($\lambda \alpha$ Å) نمینان داده استفاده شد. الگوی XRD نمونهها در شکل (1) نشان داده شده است. مطابق شکل (1)، الگوی پراش هر دو نمونه S1 فده است. مطابق شکل (1)، الگوی پراش هر دو نمونه s1 علاوه بر فاز مگنتایت را نشان میدهد. در این نمونهها علاوه بر فاز مگنتایت، فاز اکسید آهن (FeO) مربوط به صفحه (200) دیده می شود که قله مربوط به آن بسیار کوچک و قابل صرفنظر کردن است. همچنین پهن شدگی قلهها در شکل (1) حاکی از تشکیل نانوبلور کها است. **جدول** 1. نسبتهای مولی کلریدهای آهن دوظرفیتی و سه ظرفیتی

برای نمونههای S1 و S2

S2 نمونه نااستوکیومتری	S1 نمونه استوکیومتری	نام محلول	ٍديف	
1	1	FeCl ₂ .4H ₂ O	1	
3	2	FeCl ₃ .6H ₂ O	2	
مقابسه طبف XRD نمونه S1 با S2 در شکل (1) دلالت				

بر این دارد که با وجود مقادیر نااستوکیومتری مواد خام اولیه در نمونه S2، فاز مگنتایت با تقریب خوبی به صورت تکفاز تشکیل شده است. از همخوانی قلههای پراش الگوی XRD با کارت مرجع 0860-080-01 مربوط به فاز مگنتایت در شکل (2) این طور استنباط می شود که نمونه S2 نیز کاملاً تکفاز ساخته شده است.

میانگین اندازه نانو بلورکها با استفاده از فرمول شرر محاسبه شد [16].

$$D = \frac{0.91}{b \cos \alpha} \tag{1}$$

در این رابطه λ طول موج پرتو ایکس، β پهنای قله پراش در نصف ارتفاع بیشینه (برحسب رادیان) و θ زاویه پراش است. ثابت شبکه نمونهها نیز از رابطه (2) محاسبه شد [16]. $a = d_{hkl} (h^2 + k^2 + l^2)$ (2)

در این رابطه a ثابت شبکه، dhkl فاصله بین صفحات و میلر هستند. متوسط اندازهٔ نانو k .h

بلورکها و ثابت شبکهٔ نمونهها با استفاده از اطلاعات مستخرج از دادههای XRD و جایگذاری در روابط (1) و (2) محاسبه شد که نتایج آن در جدول (2) نشان داده شده است. همان طور که از دادههای جدول استنباط می شود، ثابت شبکه برای هر دو نمونه S1 و S2 کاملاً یکسان است ولی در مقایسه با نمونه حجیم مگنتایت (با ثابت شبکه Å (8/3847) [17] کاهش یافته است. زیرا با کوچک شدن اندازه ذرات، ثابت شبکه نیز کاهش می یابد.

بررسی ویژگیهای مغناطیسی

نمودار M-H نمونهها در دمای اتاق توسط دستگاه AGFM با بیشینهٔ میدان مغناطیسی اعمالی 9000 Oe اندازه گیری شد. شکل (3) نمودار M-H نمونههای ساخته شده را نشان میدهد.

جدول 2. مشخصههای ساختاری و مغناطیسی نمونههای S1 و

52					
S 2	S 1	نمونه			
6/6	6/3	H _c (Oe)			
0/3	0/7	$M_r(\frac{emu}{g})$			
32/6	53/1	$M_{(9000 \text{ Oe})} \left(\frac{\text{emu}}{\text{g}}\right)$			
7/6	9/5	D (nm)			
8/31	8/31	a([•] A)			
312	444	T _C (°C)			

مقادیر اندازه گیری شده وادارندگی، مغناطش باقی مانده و مغناطش در بیشینه میدان Oe 9000 در جدول (2) گزارش شده است. مقادیر مغناطش اشباع از برونیابی نمودار M برحسب 1/H به دست آمد. همان طور که از دادههای جدول هم قابل استنباط است، مغناطش اشباع و مغناطش باقی مانده نمونهٔ S2 در مقایسه با نمونهٔ S1 کاهش قابل توجهی دارد که ناشی از کوچکتر بودن اندازه ذرات نمونهٔ S2 در مقایسه با نمونهٔ S1 است.

برای اندازه گیری دمای کوری از دستگاه سنجش دمای کوری موجود در دانشگاه صنعتی مالک اشتر، مدل CT170 ساخت دانشگاه مالک اشتر که قابلیت اندازه گیری دمای کوری تا 2°600 را دارد، استفاده شد. این دستگاه توانایی تعیین کاهش نسبی مغناطش نسبت به دما را دارد و اصول

اندازهگیری آن بر مبنای ترازوی فارادی است. نمونهٔ پودری در یک محفظهٔ کوچک که محدودهٔ دمایی دستگاه را بتواند تحمل کند گذاشته می شود و در یک میدان مغناطیسی ثابت قرار می گیرد. نرمافزار نصب شده در رایانه ای که به دستگاه متصل است، قادر است دما و وزن ظاهری نشان داده شده توسط ترموکوپل و ترازو را در بازههای مساوی تعریف شده به وسیلهٔ کاربر ثبت کند.

با رسم منحنی تغییرات نیروی وزن ظاهری (که معادل با مغناطش نمونه است) نسبت به دما، دمای کوری نمونه در هنگامی که وزن ظاهری صفر میشود، به دست میآید.

شکل (4) نمودار تغییرات مغناطش نمونهها را برحسب دما نشان می دهد. از محل برخورد منحنیها با محور افقی یا به عبارتی صفر شدن مغناطش، دمای کوری حاصل می شود که نتایج آن در جدول (2) نشان داده شد. با توجه به دادههای جدول، دمای کوری نمونهٔ S2 نسبت به نمونهٔ S1 کاهش قابل توجهی دارد. همچنین دمای کوری نمونههای ساخته شده کوچک تر از نمونهٔ حجیم (با دمای کوری ک^o (585) است. کاهش دمای کوری نمونهها نسبت به نمونهٔ

حجیم ناشی از کاهش اندازهٔ ذرات است. همچنین کاهش دمای کوری نمونه S2 (با دمای کوری C° 312) نسبت به نمونه S1 (با دمای کوری C° 444) نیز وابستگی دمای کوری به اندازهٔ ذرات را تأیید می کند. در واقع با کوچک شدن اندازهٔ ذرات، تعداد برهمکنشهای ابرتبادلی بین جایگاههای ساختار بلوری اسپینلی کاهش مییابد و با انرژی گرمایی کمتر نظم اسپینها برهمزده می شود و ماده از فاز فری مغناطیس به پارامغناطیس گذار میکند. از سوی دیگر کاهش دمای کوری نمونه S2 نسبت به نمونه S1 با مقایسه مقادیر مغناطش در بیشینه میدان Oe 0000 در جدول (2) نیز قابل توجیه است. طبق تئوری میدان مولکولی فرى مغناطيسها، با افزايش دما مغناطش كاهش مىيابد تا در دمایی موسوم به دمای کوری به مقدار صفر میرسد. در حقيقت نمونه S2 با اندازه كوچكتر و به دنبال آن مغناطش کوچکتر (32/6 emu/g) نسبت به نمونه S1 با اندازه بزرگتر و نهایت مغناطش بزرگتر (53/1 emu/g) در دمای پایین تری مغناطش خود را از دست میدهد و درنتیجه، دمای کوری آن هم پایین تر خواهد بود.

بيناب نمايي رامان

برای ثبت بیناب رامان، در چیدمان رامان پس پراکنده (180 درجه) از هماهنگ دوم لیزر Nd:YAG با توان 50 میلی وات به عنوان چشمهٔ لیزری استفاده شد. از یک دیود لیزر در طول موج 808 نانومتر جهت يمپ آن استفاده شد. براي حذف خطوط اضافی لیزر از یک صافی میان گذر -FL532 10 که دارای پهنای باند 10 نانومتر است استفاده شد. پس از آن نور لیزر از یک پرتو شکاف دورنگی به سمت نمونه بازتاب شد. این پرتو شکاف، طول موج 532 نانومتر را بازتاب و طول موجهای بزرگتر از آن را عبور میدهد. از یک عدسی شیئی برای متمرکز کردن نور لیزر روی نمونه استفاده شد. برای حذف نور رایلی هنگام برگشت نور از نمونه از یک صافی میان گذر NF533-17 قبل از ورود نور به تار نوری استفاده شد. برای آشکارساز از یک بینابسنج CCD مدل LR2 ساخت شركت Lasertack در بازهٔ طول موج 200-1200 نانومتر با تفکیکپذیری 0/2 نانومتر استفاده شد. مشخصات عملکردی این بینابسنج در جدول (3) آورده شده است. طرح این چیدمان نیز در شکل (5) نشان داده شده است.

جدول 3. مشخصات عملکردی بینابسنج رامان			
پارامتر	نوع و مقدار		
Sensor	Toshiba TCD1304DG		
	Linear CCD Array		
spectral range	200-1200		
pixels	3468		
pixel size	200*8µm		
pixel depth	100000electrons		
S/N ratio	400:1		
	1 at smoothing		
A/D resolution	16 bit		
fiber connection	SMA905		

شکل 5. طرحی از چیدمان پس پراکنده

بینابها در دمای اتاق و در بازه زمانی 5 ثانیه ثبت شدند. در هر نمونه، از سه نقطه زیرلایه بیناب ثبت و میانگینگیری شد. اعمال میدان مغناطیسی به این شکل است که خشک شدن محلول حاوی نانوذرات مگنتایت لایه نشانی شده روی لام شیشهای در حضور میدان مغناطیسی است. بدین صورت که در هنگام چکاندن قطرات محلول مگنتایت روی زیرلایه تا زمان خشک شدن، زیرلایه بین دو قطب آهنربای قوی که در دو طرف نمونه واقع شده است، قرار می گیرد که موجب جهت گیری نانوذرات مغناطیسی در راستای میدان می شود.

تجزیه و تحلیل مدهای فونونی رامان

به منظور شناسایی ساختار یک بلور بررسی مدهای ارتعاشی بلور بر پایه تئوری گروه انجام می شود. مدهای رامان مگنتایت در بالای دمای گذار که دارای یک ساختار اسپینل معکوس است، متعلق به گروه فضایی (Fd_{3m}) است و عبارتند از: که $A_{1g}+E_g+T_{1g}+3T_{2g}+2A_{2u}+2E_u+5T_{1u}+2T_{2u}$ مدهای K2u ، E2u ، T2u و T1g و A2u ، E2u مدهای خاموش هستند. مدهای T_{2g} ، E_{g} مربوط به پیوندهای Fe-O از مدهای مدهای مدهای مدهای مدهای مدهای مدهای مدهای مد حرکات حالت نرمال متقارن و نامتقارن اتمهای اکسیژن در امتداد پیوندهای FeO هستند. بنابراین، پنج حالت فعال رامان A_{1g}-E_g-3T_{2g} و پنج حالت مادون قرمز (5T₁u). وجود دارد. محدودهٔ طول موج این باندها در مقالات مختلف به صورت تجربی و محاسباتی گزارش شده است [13]. به طور کلی باندهای فعال رامان مگنتایت شامل دو باند A1g، T_{2g} (3) و سه باند T_{2g} (2) T_{2g} (1) شامل T_{2g} (3) و T_{2g} است [2]. عدد موجهای محاسبه شده برای مگنتایت به ترتيب A₁g در ⁻¹ E_g در ⁻¹ L₂g در ⁻¹ C¹ در ¹ 241 و 505cm⁻¹ و 581cm⁻¹ گزارش شدهاند [18]. تجزیه و تحلیل نظری ارتعاشات گروهی شبکهای مبتنی بر توضيحات شبه مولكولى از ساختار اسپينل، پيوندهايي را برای هر باند فونونی مگنتایت ارائه میدهد: باند A_{1g} ناشی از کشش متقارن اتمهای اکسیژن در طول پیوندهای -Fe O است، باندهای (3) T_{2g} و E_g به ترتیب ناشی از خمش نامتقارن و متقارن اکسیژن نسبت به آهن هستند. (2) T_{2g} ناشی از کشش نامتقارن آهن و اکسیژن است، (1) T_{2g} ناشی از حرکات انتقالی Fe₃O4 است. در جدول (4) مدهای فونونی گزارش شده برای مگنتایت در مقالات مختلف با یکدیگر مقایسه شده است.

مقایسهٔ بیناب رامان نمونهٔ S1 و S2 در حضور میدان مغناطیسی

بیناب نمایی رامان نانو ذرات مگنتایت در غیاب میدان مغناطیسی و در حضور میدان مغناطیسی در شکل (6) نشان داده شده است.

در شکل (6-الف)، در غیاب میدان مغناطیسی خارجی 336cm⁻¹ (استوکیومتری)، دو باند E_g در T_{2g}(2) ناشی از خمش متقارن اکسیژن –آهن و باند (2g(2) در 490cm⁻¹ من از کشش نامتقارن پیوند اکسیژن –آهن

مشاهده می شود. باند A_{1g} نیز به عنوان باند شاخص مگنتایت در مقایسه با سایر فازهای نانو ذرات اکسید آهن است که در ¹-645cm با شدت ضعیف دیده می شود. سایر باندها در این حالت دیده نمی شوند. در شکل (6-الف)، در غیاب میدان مغناطیسی خارجی روی نمونه S2 (نا استوکیومتری)، همانند نمونه S1، دو باند Eg و (2) S2 به ترتیب در ¹-336cm و ¹-490cm مشاهده می شود. باند A1g

جدول 4. تحلیل مدهای فونونی رامان و مقایسه با دیگر نتایج گزارش شده

	Alg	$T_{2g}(3)$	Eg	(2) T _{2g}	T _{2g} (1)
	كشش متقارن		خمش متقارن	كشش	
	اتمهاي اكسيژن و	خمش نامتقارن	اکستن و	نامتقارن آهن.	حر نات انتقال کا
	آهن در طول پيوند	اکسیژن و آهن	ا <u>سیر</u> ن و آهن	م اکست:	التقالی تل Fe2O4
	Fe-O		الس	والعشيران	10304
[13]	680	560	420	320	300
[13]	706	573	490	336	226
[14]	668	538	-	306	193

همانند نمونه S1 با شدت ضعيف ديده مي شود.

در شکل (6-ب)، برای نمونهٔ 11 علاوه بر سه مد قبلی $T_{2g}(3)$ و $T_{2g}(3)$ و $T_{2g}(3)$ و $T_{2g}(2)$ T_{2g

شیفت ¹⁻ 35cm مربوط به مد A₁g به این دلیل است که در غیاب هرگونه میدان مغناطیسی خارجی، نانو ذرات مغناطیسی با گشتاورهای مغناطیسی که در جهتهای تصادفی جهت گیری شدهاند، در سیال پراکنده شدهاند. وقتی نانو ذرات مغناطیسی تحت تأثیر میدان مغناطیسی قرار می گیرند، نیروی مغناطیسی اعمال می شود. در این موقعیت ذرات می چرخند تا در جهت میدان قرار بگیرند و از حالت پراکنده به حالت منظم درآیند و با تابش لیزر شاهد افزایش

شکل 6. بیناب رامان نمونهٔ S1 و S2، الف) در غیاب میدان مغناطیسی، ب) در حضور میدان مغناطیسی

تعداد قلههایی هستیم که حاصل جهتگیری صفحات بلوری در راستای چرخش نانو ذرات هستند که در نتیجه در این قسمت مد A1g با شدت بیشتری قابل مشاهده است. این روند با افزایش قدرت میدان میتواند تا همسو شدن همهٔ گشتاورهای مغناطیسی با میدان ادامه یابد. در

حقیقت اعمال میدان مغناطیسی موجب تشکیل یک ساختار مرتب ناشی از افزایش تعامل دوقطبیهای مغناطیسی در بین ذرات می شود که می تواند باعث ظهور سایر مدهای فونونی شود.

همان طور که در شکل (6-ب) مشاهده می شود با اعمال میدان مغناطیسی در نمونهٔ S2، علاوه بر مدهای فونونی (T_{2g}(3 و T_{2g}(1) دو باند اضافی دیگر در cm 220¹ و 410cm⁻¹ مشهود است (در شکل با ستاره مشخص شدهاند) که متناظر با مدهای فونونی (Eg(3 و (4) Eg مربوط به طیف هماتایت است. مدهای جدید فونونی می تواند به دلیل غیر استو کیومتری بودن ترکیب شیمیایی، وجود جای خالی، کاتیون های بینابی و نقص های شبکه بلوری فعال شود که توسط تئوری گروه پیش بینی نشده است. اما از آنجایی که شدت این باندها نسبتاً خوب است مي توان گفت، گذار فاز رخ داده است [15، 16]. همچنین با اعمال میدان مغناطیسی در نمونهٔ S2 و S1، مشاهده می شود که پهنای قلهها کاهش و شدت قلهها افزایش یافته است که دلالت بر بهبود قدرت طیف رامان مگنتایت در اثر ریز شدن ذرات تهیه شده با نسبت نااستوکیومتری دارد. زیرا شدت نور پراکنده شده قویاً به اندازه ذرات بستگی دارد و با کاهش اندازهٔ ذرات، تأثیرپذیری بیشتر نانو ذرات از قدرت گرمای لیزر (در نمونه S2) طبیعی است [17، 18]. از سوی دیگر مگنتایت یکی از مواد معدنی است که در صورتی که قدرت لیزر بالا باشد، قابلیت تبدیل به مگهمایت (Fe₂O₃-gamma) را دارد. این ممکن است یکی از دلایلی باشد که باندهای گزارش شده برای مگنتایت در بسیاری از مقالات کاملاً متغیر هستند. نتایج حاکی از آن است که افزایش توان لیزر از 0/75mW به 1/2mW موجب گذار فاز مگنتایت به مگهمایت میشود که میتواند ناشی از اکسید شدن مگنتابت باشد [19، 20].

نتیجه گیری

در این پژوهش نانوذرات Fe₃O₄ به روش همرسوبی با نسبت استوکیومتری و نااستوکیومتری در اتمسفر هوا تهیه شد و میانگین اندازهٔ نانو بلورکها 8 تا 10 نانومتر تخمین زده شد. مشخصههای مغناطیسی نمونههای ساخته شده با نسبت نااستوکیومتری نشان داد که با افزایش نسبت كاتيون دوظرفيتي آهن به كاتيون سه ظرفيتي آن مي توان نانو ذراتی با مغناطش اشباع و نیروی وادارندگی مشابه و دمای کوری متفاوت تولید کرد. دمای کوری نمونهٔ نااستوكيومترى (312 °C) است كه نسبت به نمونهٔ استوکیومتری (C^o 444) کاهش چشم گیری داشت که ناشی از کوچکتر شدن اندازهٔ ذرات است. بیناب رامان مگنتایت تهیه شده در حضور میدان مغناطیسی و در غیاب ميدان مغناطيسي براي نسبتهاي استوكيومتري و نااستوکیومتری بررسی شد. طیفهای رامان مشاهده شده فاز اصلی همهٔ نمونهها را مگنتایت نشان داد که تأیید آن با حضور دو باند E_g و T_{2g} (2) به ترتيب در 336cm^{-1} و 490cm⁻¹ مشاهده می شود. باند A_{1g} در شاخص تأیید فاز مگنتایت است که در غیاب میدان مغناطیسی برای هر دو نمونه با شدت ضعیف دیده می شود. بررسی بیناب رامان روی نمونهٔ S1 نشان داد با اعمال میدان مغناطیسی علاوه بر وجود سه باند E_g و (2) T_{2g} و باند ضعيف A_{1g} ، مدهاى فونونى (1) T_{2g} و T_{2g} نیز مشهود است که ناشی از هم جهت شدن نانو ذرات در راستای میدان مغناطیسی است که در نتیجه مد A1g نیز با شدت بیشتری قابل مشاهده است. در نمونهٔ S2 با اعمال میدان مغناطیسی علاوه بر مدهای فونونی T_{2g}(3) و T_{2g}(1) دو باند اضافی دیگر در ¹-220cm و 410cm⁻¹ مشهود است که متناظر با مدهای فونونی Eg(3) و Eg(4) مربوط به طيف هماتايت است.

References

 J. Young Wook, S. Jung Wook and C. Jingwoo, Nanoscaling Laws of Magnetic Nanoparticles and Their Applicabilities in Biomedical Sciences, American Chemical Society. 41 (2008) 179-189.

[2] E. C. Nnadozie and P. A. Ajibade, Green Synthesis and Characterization of Magnetite (Fe₃O₄) Nanoparticles Using Chromolaena Odorata Root Extract for Smart Nanocomposite, Materials Letters. 263 (2020) 127145.

- [3] M. M. Elfaham, A. Mostafa and E. Mwafy, The effect of Reaction Temperature on Structural, Optical and Electrical Properties of Tunable ZnO Nanoparticles Synthesized by Hydrothermal Method, Journal of Physics and Chemistry of Solids. 154 (2021) 110089.
- [4] V. Collins Arun, I. Venda, V. Thamizharasi and E. Sathya, A New Attempt on Synthesis of Spherical Nano Hydroxyapatite Powders Prepared by Dimethyl Sulfoxide-poly Vinyl Alcohol Assisted Microemulsion Method, Materials Chemistry and Physics. 259 (2021) 124097.
- [5] U. Vinoditha, K. M. Sandeep, B. K. Sarojini and K. M. Balakrishna, Surface Dangling Bonds Foisted Atypical Deep Ultraviolet Emission in $Zn_{1-x}Fe_xO$ Nanoparticles Synthesized by Thermal Decomposition Method under Nitrogen Atmosphere, Journal of Alloys and Compounds. 876 (2020) 158951.
- [6] X. Wu, S. Zhou, L. Yuting, Y. Sinian, Y. Xiang, J. Jiang, Z. Liu, D. Fan, H. Zhang and L. Zhu, Na-Containing Manganese-based Cathode Materials Synthesized by Sol-gel Method for Zinc-based Rechargeable Aqueous Battery, Journal of Alloys and Compounds. 858 (2021) 157744.
- [7] G. Changfa, H. Yong, Q. Haisheng, N. Jiqiang and X. Shijie, Magnetite (Fe₃O₄) Tetrakaidecahedral Microcrystals: Synthesis, Characterization, and Micro-Raman Study, Materials Characterization. 62 (2011) 148-151.
- [8] R. Hatel, S. E. Majdoub, A. Bakour, M. Khenfouch and M. Baitoul, Graphene Oxide/Fe₃O₄ Nanorods Composite: Structural and Raman Investigation. Journal of Physics, 1081 (2018) 012006.

- [9] S. Lei, H. Yurong, H. Yanwei, W. Zinzhi, J. Baocheng and H. Yimin, Synthesis of Size-Controlled Hollow Fe₃O₄ Nanospheres and their Growth Mechanism, Particuology. 49 (2020) 16-23.
- [10] H. E. Ghandoor, H. M. Zidan, M. H. Khalil and M. I. M. Ismail, Synthesis and Some Physical Properties of Magnetite (Fe₃O₄) Nanoparticles, Journal of Electrochemical Society. 7 (2012) 5734-5745.
- [11] K. Hedayati, M. Goodarzi and D. Ghanbari, Hydrothermal Synthesis of Fe₃O₄ Nanoparticles and Flame Resistance Magnetic Poly Styrene Nanocomposite, Journal of Nanostruc., 7 (2017) 32-39.
- [12] N. C. C. Lobato, M. B. Mansur and A. D. Ferreira, Characterization and Chemical Stability of Hydrophilic and Hydrophobic Magnetic Nanoparticles, Material Research. 20 (2017) 736-746.
- [13] M. Hanesch, Raman Spectroscopy of Iron Oxides and (Oxy)hydroxides at Low Laser Power and Possible Applications in Environmental Magnetic Studies, Geophysical Journal International. 177 (2009) 941-948.
- [14] X. Kaichen, Z. Rui, T. Kuniharu and H. Minghui, Toward Flexible Surface-Enhanced Raman Scattering (SERS) Sensors for Point-of-Care Diagnostics, Advance Science. (2019) 29000925.
- [15] E. Steven, C. Gaelle, C. Emiliano, K. Janina, L. Marc, T. V and P. Marek, Towards Reliable and Quantitative Surface-Enhanced Raman Scattering (SERS): From Key Parameters to Good Analytical Practice, Angewandte Chemie. 59 (2020)5454-5462.
- [16] S. Das and M. Hendry, Application of Raman spectroscopy to Identify Iron Minerals Commonly Found in Mine Wastes, Chemical Geology. 290 (2011) 101-108.
- [17] O. N. Shebanova and P. Lazor, Raman spectroscopic Study of Magnetite (FeFe₂O₄): A New Assignment for the

Vibrational Spectrum, Journal of Solid State Chemistry. 174 (2003) 424-430.

- [18] I. Chamritski, G. Burns, Infrared- and Raman-Active Phonons of Magnetite, Maghemite, and Hematite: A Computer Simulation and Spectroscopic Study, The Journal of Physical Chemistry B. 109 (2005) 4965-4968.
- [19] T. Krzysztof, K. Ahmet, A. E. Ryszard, M. Sławomir, K. Irakli, S. Błażej, L. Stefan and C. Katarzyna,

Spectroscopic and Magnetic Studies of Highly Dispersible Superparamagnetic Silica Coated Magnetite Nanoparticles,.

[20] P. C. Panta and C. P. Bergmanna, Raman Spectroscopy of Iron Oxide of Nanoparticles (Fe₃O₄), Journal of Material Sciences & Engineering. 5 (2015) 1-3.

COPYRIGHTS

© 2022 by the authors Licensee PNU, Tehran, Iran This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4 0 International (CC BY4 0) (http:/creativecommons.org/licenses/by/4 0)